

Arrest

nr. 178 533 van 28 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pashtun te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Akorkhel in district Dahne Ghorri van de provincie Baghlan. U volgde zes of zeven jaar religieuze les in de madrassa. Op een dag kwamen taliban bij u thuis. Iemand van hen had u gezien wanneer u, op vraag van uw broer die bij de arbaki actief is, melk ging brengen naar een politiecommandant. De taliban namen u mee. Wanneer jullie aan het kanaal kwamen werden zij beschoten waarna zij u lieten gaan. U bent vervolgens uit Afghanistan vertrokken. U vertrok in juni 2015 en kwam op 26 augustus 2015 in België aan. U vroeg op 27 augustus 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara en de taskara van uw vader neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan uw herkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maken. Uw kennis over Afghanistan en over uw eigen regio is immers beperkt en weinig overtuigend. Eerste twijfel ontstaat door uw verklaringen over uw reisweg van uw dorp naar Iran. Gevraagd naar de steden in Afghanistan die u gepasseerd zou zijn op weg van Baghlan naar de grens met Iran zegt u hier niets over te weten (CGVS, p. 7). U wordt gevraagd of niemand van uw 25 medereizigers ooit iets gezegd heeft over de steden die u op dat moment passeerde maar u weet louter mee te geven dat u niets vroeg omdat u bang was en dat ze u slechts iets dergelijks zeiden wanneer u in Nimroz aankwam (CGVS, p. 7). Op de vraag waar in de provincie Nimroz u dan was antwoordt u echter naast de vraag en zegt u dat u via Koboel naar Nimroz ging (CGVS, p. 7). U wordt er verder op gewezen dat er veel plaatsen zijn tussen Koboel en Nimroz en gevraagd of u een idee heeft welke plaatsen u gepasseerd zou kunnen zijn onderweg naar Iran maar u antwoordt slechts te denken dat er provincies onderweg liggen maar dat u de namen niet kent (CGVS, p. 7). Dergelijke beperkte kennis over uw reisweg is des te opmerkelijker daar u drie tot vijf dagen onderweg zou zijn geweest en dan toch verwacht kan worden dat u in al die tijd iets meer informatie over uw reis zou hebben opgevangen (CGVS, p. 7).

U wordt verder gevraagd naar grote steden in Afghanistan maar u blijkt er geen te kennen en zegt dat u niet in grote steden bent geweest maar dat u wel provincies kan benoemen, waarna u vervolgens een hele lijst provincies opsomt, waaronder de provincie Koboel (CGVS, p. 7). U wordt nogmaals gevraagd of u steden in Afghanistan kent waarop u vreemd genoeg antwoordt in – de provincie – Koboel in de stad Kampani te zijn geweest (CGVS, p. 8). Gevraagd of u nog andere steden in de provincie Koboel kent zegt u van niet (CGVS, p. 8). U wordt tevens geconfronteerd met de namen van grotere steden in uw regio van Afghanistan, namelijk Taluqan in Takhar, Charikar in Parwan en Mazari Sharif in Balkh, maar van de eerste twee heeft u nooit gehoord en van Mazari Sharif zegt u dat het een provincie is (CGVS, p. 12 en 13). Het is opvallend dat u zonder problemen een lijst met provincies weet af te haspelen maar dat u geen enkele stad in Afghanistan kent en zelfs niet weet dat Koboel en Mazari Sharif steden zijn, meer nog daar u door Koboel zou zijn gereisd op weg naar Iran en Mazari Sharif in uw regio van Afghanistan ligt.

Bovendien komt uw kennis over de provincies eerder ingestudeerd over. Zo geeft u eerst, gevraagd om provincies te benoemen, een als het ware exhaustieve lijst van alle aangrenzende provincies van de provincie Baghlan (CGVS, p. 7). U zegt van deze te hebben gehoord omdat deze dicht bij uw provincie liggen (CGVS, p. 8). Echter, wanneer u gevraagd wordt of u een van deze provincies gepasseerd zou zijn op weg naar Iran herhaalt u dat u via Koboel naar Nimroz bent geweest en gist u ook nog via de provincie Kandahar te zijn gereisd (CGVS, p. 8). Gevraagd via welke dichtbijgelegen provincies u zou zijn gereisd benoemt u na een stilte de provincies Takhar en Panjshir (CGVS, p. 8). Echter, gevraagd om te bevestigen of u daadwerkelijk deze twee provincies bent gepasseerd zegt u van niet (CGVS, p. 8). Gevraagd welke u dan wel gepasseerd zou zijn op weg naar Iran zegt u het niet te weten (CGVS, p.

8). De weg van uw district naar Koboel loopt via de provincie Parwan. Dat u eerst een volledige lijst geeft van aangrenzende provincies van Baghlan maar geen enkel idee blijkt te hebben welke op weg naar Koboel zouden kunnen liggen is opvallend. U wordt ook nog met de naam van de provincie Balkh, dichtbij Baghlan gelegen en met als hoofdstad Mazari Sharif, geconfronteerd maar u weet niet waar in Afghanistan deze provincie zou liggen (CGVS, p. 13).

Uit informatie blijkt verder dat de districten Khuram Wa Sarbagh en Ruy-e Duab van de provincie Samangan grenzen aan uw eigen district. Gevraagd naar de dichtstbijgelegen provincies van Afghanistan in uw regio benoemt u Kunduz en Samangan (CGVS, p. 15). Echter, Kunduz plaats u als dichtstbijgelegen en van Samangan zegt u vreemd genoeg dat het ver weg ligt (CGVS, p. 15). Ook wat betreft de districten in uw regio komt uw kennis weinig doorleefd over. Zo benoemt u verschillende dichtbijgelegen en minder dichtbijgelegen districten van uw provincie (CGVS, p. 15). Echter, gevraagd of er nog districten van andere provincies dichtbij uw regio liggen zegt u van niet (CGVS, p. 15). Zelfs wanneer u geconfronteerd wordt met de namen van deze twee districten van de provincie Samangan blijkt u nooit van hen gehoord te hebben (CGVS, p. 12 en 13). Dat u geen idee blijkt te hebben dat de provincie Samangan aan uw district grenst en nooit gehoord heeft van de namen van deze twee districten is opmerkelijk.

U verklaart het land te hebben verlaten via de grens met Iran (CGVS, p. 6). De provincie Baghlan ligt in het noorden van Afghanistan dichtbij Tadzjikistan waar de grote weg uit Pulikhumri en Baghlan-stad uiteindelijk heen leidt via Kunduz. De grens met Iran ligt aan de andere kant van Afghanistan. Gevraagd of er, behalve Iran, nog een ander land dichtbij uw regio ligt zegt u vreemd genoeg dit niet te weten (CGVS, p. 14). U weet evenmin welke landen er nog aan Afghanistan grenzen (CGVS, p. 14 en 15). Gezien de nabijheid van Tadzjikistan in uw regio is een dergelijk gebrek aan kennis opvallend.

U wordt verder gevraagd om te vertellen wat u tijdens uw leven allemaal gehoord en geleerd heeft over Afghanistan waarop u de president Ashraf Ghani, de chief executive Abdullah Abdullah en Dostum vermeldt (CGVS, p. 8). Echter, uw kennis over deze mensen die u spontaan benoemt is vreemd genoeg beperkt tot louter hun naam en functie. Gevraagd om te vertellen over Abdullah Abdullah zegt u dat hij de chief executive van Afghanistan is (CGVS, p. 8). Gevraagd meer te vertellen ontwijkt u de vraag en zegt u dat Ashraf Ghani president is (CGVS, p. 8 en 9). U wordt dan nog verschillende malen gevraagd of u ooit nog iets anders vernomen zou hebben over deze man maar meer informatie dan dat hij als bijnaam Gul Marjan heeft kan u niet meegeven (CGVS, p. 9). Wat betreft Dostum weet u ook over hem te zeggen dat hij vice-president is en hoofd van het leger (CGVS, p. 9). Iets anders blijkt u niet over hem te weten (CGVS, p. 9). U wordt verder gevraagd of u ooit iets heeft vernomen over wat deze door u benoemde mannen vroeger gedaan zouden hebben zegt u niet te weten wat ze in het verleden gedaan hebben (CGVS, p. 9). Dat u, gevraagd naar informatie over Afghanistan, deze mannen met naam en functie weet te benoemen maar verder niets over hen weet en zelfs niet blijkt te weten dat zij een grote rol hebben gespeeld in de burgeroorlog en de strijd tegen de taliban de voorbije decennia doet uw kennis weinig doorleefd overkomen. U wordt ook nog gevraagd naar de etnische bevolkingsgroepen waartoe deze drie mannen en de later door u vermelde Karzai behoren maar u weet louter te zeggen dat Ashraf Ghani een Pashtun is en verklaart dit over de overige personen niet te weten (CGVS, p. 11). U zou nooit iets hebben vernomen over de etnische groep van die andere personen (CGVS, p. 11). Vooral het feit dat u niet weet dat Karzai, die twaalf jaar over Afghanistan heeft geregeerd, een Pashtun is, net als u, is opmerkelijk.

U blijkt verder, zoals reeds op basis van bovenstaande vermoed kon worden, geen enkele kennis te hebben over de burgeroorlog in Afghanistan en de strijd tussen de verschillende partijen en krijgsheren en de taliban. Gevraagd te vertellen wat u ooit gehoord heeft of wat uw ouders of andere mensen ooit verteld hebben over de geschiedenis van Afghanistan – gebeurtenissen in Afghanistan van voor uw geboorte – zegt u niets te weten over de geschiedenis van Afghanistan (CGVS, p. 9). U wordt vervolgens gevraagd of u ooit iets heeft gehoord over de periode waarin de taliban, die in uw regio actief zijn, voor het eerst opgekomen zijn in Afghanistan maar u kan louter meegeven dat zij voor Karzai aan de macht waren (CGVS, p. 9). Gevraagd wat u nog allemaal gehoord zou hebben over gebeurtenissen van voor Karzai verklaart u verder niets meer te weten (CGVS, p. 9). U wordt erop gewezen dat er reeds decennialang oorlog woedt in uw land en gevraagd te vertellen wat u allemaal over deze oorlogen gehoord zou hebben maar u haalt louter aan dat de taliban vechten en dat er geen andere strijders naast hen zijn (CGVS, p. 11). U voegt hier nog aan toe gehoord te hebben over de Russische troepen in Afghanistan (CGVS, p. 11). Gevraagd hier verder over te vertellen kan u niets meer toevoegen (CGVS, p. 11). U wordt dan gevraagd of er naast de Russische troepen en de taliban nog andere mensen of groepen hebben gevochten in Afghanistan maar u zegt het niet te weten (CGVS, p. 11). Gevraagd naar bekende Tadzjiken en Hazara's uit de geschiedenis kan u evenmin iemand benoemen (CGVS, p. 10). Zelfs geconfronteerd met de namen van bekende krijgsheren tijdens de burgeroorlog in Afghanistan blijkt u deze niet te kennen of geen enkele link met de oorlog te kunnen maken. Van Ahmad Shah Massoud heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p. 12 en 13). Van Berhanuddin Rabbani zegt u te denken

dat hij de leider van een partij is maar dat u niet weet welke partij (CGVS, p. 13). U zou niets anders over hem vernomen hebben (CGVS, p. 13). Over Gulbuddin Hekmatyar zegt u dat hij de leider is van Hezb Islami (CGVS, p. 13). U zou niets meer over hem weten (CGVS, p. 13). U wordt gewezen op het vreemde feit dat u onthouden heeft dat een zekere Gulbuddin Hekmatyar de leider is van een bepaalde politieke partij in Afghanistan zonder andere informatie over hem te hebben opgevangen maar u kan geen bijkomende informatie geven (CGVS, p. 13). Ook over Hezb Islami blijkt u niets concreet te weten (CGVS, p. 13). Uw volkomen gebrek aan kennis over de burgeroorlog in Afghanistan doet verdere twijfels rijzen over uw beweerde herkomst.

Het is opvallend dat u verschillende namen weet te benoemen maar nooit iets anders zou hebben vernomen over deze personen, die een dergelijk grote invloed hebben uitgeoefend op de geschiedenis en de huidige Afgaanse maatschappij en context, dan hun huidige functie. Dit doet uw kennis dan ook eerder ingestudeerd overkomen.

Verder blijkt u geen enkele indicatie te kunnen geven van voedselprijzen in de periode voor uw vertrek. Zo blijken jullie thuis meloenen te kweken om te verkopen (CGVS, p. 11). Gevraagd naar de prijs van meloenen zegt u deze niet te kennen (CGVS, p. 11). Ook de prijs van graan, eveneens een gewas dat jullie zelf verbouwen, blijkt u niet te kennen (CGVS, p. 11). U wordt vervolgens nog tweemaal gevraagd naar een aanwijzing van de prijs van producten, zoals voeding, keukenolie of andere producten, die jullie regelmatig aankochten maar u kan dit niet meegeven en zegt louter zelf geen inkopen te hebben gedaan (CGVS, p. 11). Dat u geen enkele indicatie weet te geven over prijzen van basisproducten in Afghanistan doet verdere twijfels rijzen over uw herkomst uit Afghanistan.

U wordt verder gevraagd naar aardbevingen of overstromingen in de laatste jaren voor uw vertrek waarop u een grote aardbeving aanhaalt die drie jaar geleden in Nahrin zou hebben plaatsgevonden die veel schade zou hebben berokkend (CGVS, p. 17). U weet van geen andere districten behalve Nahrin die hierbij schade zouden hebben opgelopen (CGVS, p. 17). Uit informatie blijkt dat in 2012 een zware aardbeving heeft plaatsgevonden in Baghlan waarbij tientallen mensen zijn omgekomen in het district Burka. Verder blijkt dat een jaar voor uw vertrek door een overstroming in de provincie Baghlan meer dan zeventig mensen zijn omgekomen. In april 2015, een tweetal maanden voor uw vertrek, ontstond er opnieuw een zware overstroming, onder andere in het district Pulikhumri, waarbij vijf doden zijn gevallen. Zelf blijkt u hier niet van op de hoogte. Behalve deze eerder door u aangehaalde aardbeving kan u immers geen andere opvallende natuurramp van de voorbije jaren aanhalen (CGVS, p. 17).

U blijkt tevens weinig informatie te hebben over hoe uw familie, als landbouwers in Afghanistan, 10000 dollar kon betalen voor uw reis naar België. U zegt dat uw schoonbroer en de man van uw tante dit hebben betaald (CGVS, p. 16). Gevraagd hoe zij dit geld dan bijeen wisten te krijgen kan u louter zeggen dat uw schoonbroer gewassen verbouwde en dat de man van uw tante een taxichauffeur was (CGVS, p. 16). Aangezien dit nog steeds niet verklaart hoe een landbouwer en een taxichauffeur in Afghanistan zoveel geld bijeen wisten te krijgen wordt de vraag herhaald waarop u louter nog weet mee te geven dat uw schoonbroer veel grond had en herhaalt u verder gewoon dat uw familie u had gezegd dat uw schoonbroer en de man van uw tante voor uw reis hadden betaald (CGVS, p. 16). Gezien het grote bedrag dat u voor uw reis betaald heeft kan verwacht worden dat u hier meer concrete informatie over weet te geven.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw herkomst uit Afghanistan niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst en de reden(en) voor uw vertrek.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Door de wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben Afgaanse documenten slechts enige bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien is het opmerkelijk dat u zegt dat uw dorp tot Dahne Ghorri behoort terwijl op uw taskara staat dat dit onder het district Pulikhumri valt (CGVS, p. 3). U legt tevens nog een papiertje neer met daarop het telefoonnummer van uw oom. Aangezien niet kan worden nagegaan van wie deze telefoonnummer daadwerkelijk is kan u louter op basis hiervan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst uit Afghanistan dan ook niet herstellen.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 12 juli 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 16). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en

leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 16). Bijgevolg dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat er in het kader van uw asielerzoek geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit zodat het niet aangewezen is om u naar Afghanistan terug te leiden.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van “*het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag*”, van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker verwijst naar een brief van zijn raadsman aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) waarin deze erop wijst dat verzoeker tijdens zijn gehoor niet de mogelijkheid heeft gekregen om op onafhankelijke en objectieve wijze zijn relaas te brengen, dat onvoldoende onderzoek werd gevoerd naar de problemen en dat onvoldoende rekening werd gehouden met de persoonlijke eigenschappen van verzoeker die als minderjarige een bijzonder kwetsbare positie inneemt. Hij stelt dat zonder enige motivatie werd gesteld dat men niet geloofde dat hij van Afghanistan afkomstig is en dat zeer veel vragen werden gesteld over Afghanistan zonder op enige wijze rekening te houden met zijn minderjarigheid, met het gegeven dat hij ongeschoold is en met het feit dat hij quasi nooit zijn dorp heeft verlaten vóór zijn komst naar België.

Verder stelt verzoeker dat de algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst een bepalende rol kan spelen bij zijn beoordeling waarom hij zijn land diende te ontvluchten, zodat rekening moet worden gehouden met de algemene situatie bij de beoordeling van de vrees voor vervolging. Deze vervolging kan volgens hem ook verwijzen naar de onwil of onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden. Hij stelt ook dat asielsezoekers het wantrouwen tegenover administratieve beslissing in eigen land vaak meenemen naar de asielinstanties in de landen waar zij terechtkomen. Hij meent voorts dat hij veel en gedetailleerde informatie heeft gegeven en heeft geantwoord op alle vragen en opmerkingen van verweerder. “*Het CGVS heeft echter een dermate negatieve en neerbuigende houding gehad ten aanzien van*”. Hij meent dat verweerder de plicht heeft, net als een onderzoeksrechter, de waarheid aan het licht te brengen en heeft de indruk dat verweerder dit doel niet voor ogen had bij de behandeling van de asielaanvraag. “*Het CGVS denkt, leest en beslist in ZWART-WIT, zonder rekening te houden met de context waarbinnen verzoeker opgroeide en met de algemene kennis van verzoeker, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in het land van oorsprong. Verzoeker is formeel, hij verliet zijn land omwille van een gegronde vrees voor vervolging en problemen evenals de onmogelijkheid terug te keren omwille van de veruiterlijkte problemen.*”

Vervolgens stelt verzoeker dat verweerders analyse manifest verkeerd en zelfs te kwader trouw is. Hij meent dat geen rekening werd gehouden met het gegeven dat hij als dorpsbewoner geen toegang had tot normale (moderne) communicatie en informatiebronnen. Hij wijst erop dat hij op het ogenblik van zijn vlucht een zestienjarige, ongeschoolde persoon was. Verzoeker meent dat de ongeloofwaardige verklaringen op geen enkel objectief gegeven berusten en dat de *protection officer* niet-relevante vragen heeft gesteld die ver buiten de kennis van een zestienjarige dorpsbewoner liggen. Hij stelt dat hij slechts eenmaal de vluchtroute heeft gevolgd en dat het door de spanningen en onzekerheden normaal is dat een zestienjarige zich niet alles kan herinneren. Verweerder toont volgens hem ook niet aan waarom

verzoeker deze elementen van zijn vlucht zou moeten kennen, zeker indien men rekening houdt met zijn persoonlijke kenmerken. Volgens hem toont verweerder evenmin aan waarom van een minderjarige zonder opleiding zou kunnen worden verwacht dat hij de plaatsnamen, routes *et cetera* zou kennen die hij op zijn vlucht is tegengekomen. De vluchtroute laat geen enkele informatie kennen over de afkomst en de geloofwaardigheid hiervan. De evaluatie heeft dan ook geen invloed op het vraagstuk over de afkomst, aldus verzoeker. Ook het kennen van de provincies, is volgens verzoeker geen garantie voor de afkomst, laat staan dat hij in deze provincies is geweest. *“toen gevraagd werd of hij steden KENDE, wil dit voor verzoeker in eerste instantie zeggen ‘is hij er geweest’.”* De vraag naar loutere geografische kennis van steden en provincies heeft geen invloed op de afkomst, het betreft enkel een vraag over scholing, niet over de werkelijke verblijfplaats, zo stelt verzoeker. Vervolgens bevestigt verzoeker dat hij niet in de provincies is geweest en nauwelijks zijn dorp heeft verlaten. *“Uiteraard komt het in de gegeven omstandigheden als geleerd over. Dit kan evenzeer gesteld worden over de Belgische scholieren die aardrijkskundevragen gesteld worden Velen zullen de provincies (10) kunnen opsommen, maar juist situeren????”* Opnieuw stelt verzoeker verder dat kennis van de vluchtroute niet gelijk te stellen is met de afkomst. *“Er dienen lokale vragen over het dagelijkse leven gesteld te worden, niet algemene aardrijkskundevragen.”* Voorts wijst verzoeker erop dat zijn provincie centraal is gelegen, omgeven door provincies die hoofdzakelijk in handen zijn van de taliban. *“Het is dan ook een klucht te stellen dat Iran aan de andere kant van Afghanistan zou liggen. Het klopt dat andere landen dichterbij liggen, maar als men de snelste route neemt naar Europa, dan moet men bijna via Iran gaan! Verzoeker als dorpsbewoner weet ook niet veel van geografie!”* Tevens stelt verzoeker dat hij als dorpsbewoner, afgesneden van moderne communicatie, geen algemene ruime politieke kennis heeft en dat verweerder niet aantoont waarom hij als bergbewoner deze kennis wél zou moeten hebben. Verzoeker vraagt zich vervolgens af wat de relevantie is van de algemene geschiedkundige achtergrond van de oorlogen in Afghanistan voor een zestienjarige die zijn land heeft moeten ontvluchten. *“Verzoeker als bergbewoner hoeft deze informatie niet te kennen, dit is niet relevant om de afkomst te beoordelen.”* Verder stelt verzoeker dat hij duidelijk aangaf wat hij deed en hoe zijn rol in het huishouden diende te worden geïnterpreteerd. Hij stond niet in voor het verkopen van producten of het afhandelen van inkopen. Hij begrijpt niet wat de lokale prijs van bepaalde goederen te maken heeft met de beoordeling van zijn recente afkomst. Hij meent dat hij duidelijke omschrijvingen gaf van de routes in zijn dorp, hoe en via welke wegen hij zich kon verplaatsen, de belangrijkste gebouwen, de omgeving *et cetera*. Deze elementen zijn volgens hem wél belangrijk bij de beoordeling van zijn afkomst maar werden door verweerder niet in de analyse betrokken. Voorts herhaalt verzoeker dat hij als bergbewoner geen informatie heeft over natuurrampen in de buurt. *“Over overstromingen weet verzoeker niets aangezien er geen waren in zijn dorp of onmiddellijke omgeving. Dat er in de provincie overstromingen of andere gevallen hebben plaatsgevonden, kan zijn, maar er is niet aangetoond dat verzoeker hiervan in kennis diende te zijn. Dergelijke zaken zijn zeer ingrijpend voor deze die het meemaken, maar iemand dit aan de andere kant van de provincie woont, zal er niets van merken (vb de overstroming in Ronse Oost-Vlaanderen heeft geen enkele invloed op de bewoners van Sint-Niklaas ook Oost-Vlaanderen).”* Hij meent dat verweerder beter vragen had gesteld over zijn district. Betreffende de financiering van zijn reis naar België stelt verzoeker dat hij navraag heeft gedaan bij zijn vader. *“Nu kan verzoeker dit wel beantwoorden. Op het ogenblik van het CGVS wist verzoeker dit niet. Geldzaken worden ook meestal niet besproken met ‘kinderen’.”* Verzoeker wijst erop dat hij documenten neerlegde die zijn afkomst hebben ondersteund, maar die zonder enig onderzoek en op basis van algemene beweringen buiten beschouwing worden gelaten. Tevens verwijst hij naar rechtspraak van de raad.

2.1.1.2. In wat zich aandient als een tweede en laatste middel beroept verzoeker zich op de schending van *“het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”*.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Het CGVS heeft geen enkele analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd van de regio van waar verzoeker afkomstig van is en beperkt zich tot een algemene betwisting over de afkomstregio van verzoeker.

Het Commissariaat-Generaal maakt zich er te gemakkelijk van af daar waar zij geen enkele analyse van de veiligheidssituatie uitvoert

Voor verzoekende partij telt maar één ding: zichzelf in veiligheid brengen, in de wetenschap dat hij bijzonder groot gevaar loopt indien hij naar zijn land van oorsprong zou moeten terugkeren en verplicht worden er te verblijven.

De subsidiaire bescherming en de mogelijkheid of toekenning hiervan moet worden beoordeeld niet in individuele gevallen, maar in globo, daar waar bepaalde personen die van eenzelfde regio afkomstig zijn aan dezelfde risico's zijn onderworpen.

Het CGVS moet zich hiervoor baseren op **recente, accurate informatie welke gedragen wordt door internationale bevindingen en rapporten.**

De appreciatiemarge van het CGVS moet in geval van twijfel steeds in het voordeel van de aanvrager gelden, hetgeen hier niet werd nageleefd. Verzoeker gaf duidelijk aan van welke regio hij afkomstig was en van welke regio zijn ouders oorspronkelijk afkomstig waren. Dat er dan minstens een onderzoek diende te worden uitgevoerd voor deze 2 regio's om te oordelen of en in hoeverre verzoeker kan genieten van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de ten onrechte betwisting van de recente afkomst van verzoeker in Afghanistan, kan ook niet anders dan gesteld worden dat er geen enkel onderzoek gebeurde.

Niet enkel kan niet ontkend worden dat verzoeker van afghanistan en het district Dahne Ghori in de provincie Baghlan, er werd ook geen onderzoek naar gevaar voor ernstige schade verricht naar deze regio toe.

Over deze provincie en over het betrokken district is er geen (motivatie) bespreking voorhanden in de bestreden beslissing. Het CGVS beperkt zich tot een zeer algemene en niet onderbouwde argumenten.

Het CGVS moet zich baseren op **recente, accurate informatie welke gedragen wordt door internationale bevindingen en rapporten** die betrekking hebben op de specifieke regio en afkomst van verzoeker.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een schrijven van zijn raadsman aan het CGVS (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat dat hij door de taliban werd meegenomen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan, gelet op (i) zijn ongeloofwaardige verklaringen over zijn reisweg van zijn dorp naar Iran en het feit dat hij niets weet over de steden in Afghanistan die hij zou gepasseerd zijn, (ii) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse steden, (iii) zijn ongeloofwaardige verklaringen over de Afghaanse provincies, (iv) zijn gebrekkige kennis van de districten rond zijn beweerde regio van herkomst, (v) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse buurlanden, (vi) zijn gebrekkige kennis van prominenten in Afghanistan en in zijn beweerde regio van herkomst, (vii) zijn gebrekkige kennis over de burgeroorlog in Afghanistan, (viii) zijn gebrekkige kennis van de voedselprijzen in de periode voor zijn vertrek, en (ix) zijn gebrekkige kennis van aardbevingen en overstromingen in zijn beweerde regio van herkomst. Tevens wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoeker weinig informatie kon geven over de manier waarop zijn familie, als landbouwers in Afghanistan, 10.000 dollar kon betalen voor zijn reis naar België, alsook dat de door hem voorgelegde documenten geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste

plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift wijst op de brief van zijn raadsman aan het CGVS (verzoekschrift, stuk 4), dient erop gewezen dat verzoeker in zijn verzoekschrift het feitenrelaas zoals weergegeven in de bestreden beslissing bevestigt hetgeen erop duidt dat hij wel degelijk in staat was zijn asielmotieven tijdens het gehoor op een correcte en coherente wijze uiteen te zetten. Dat het gehoor op het CGVS voornamelijk gericht was op vragen omtrent zijn afkomst, doet hieraan geen afbreuk. Dit klemt des te meer daar verzoeker in onderhavig verzoekschrift nalaat enig concreet element weer te geven dat volgens hem noodzakelijk is voor een correcte beoordeling van zijn asielaanvraag. Nochtans weerhield niets hem ervan om, in het kader van de devolutieve werking van onderhavig beroep, in zijn verzoekschrift deze elementen op te nemen.

Waar verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat hij minderjarig is, dient erop gewezen dat ook van jeugdige personen mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt voorts dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is.

Waar verzoeker aanvoert dat asielzoekers vaak het wantrouwen tegenover administratieve beslissingen in eigen land meenemen naar de asielinstanties in de landen waar zij terechtkomen, dient erop gewezen dat het aangevoerde wantrouwen jegens de overheid de gedane vaststellingen niet kan verklaren. Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Waar verzoeker verder meent dat geen rekening werd gehouden met het feit dat hij als dorpsbewoner geen toegang had tot normale (moderne) communicatie en informatiebronnen, komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote *post factum*-verklaring. Niets weerhield verzoeker er immers van om tijdens zijn gehoor op het CGVS te opperen dat zijn kennis beperkt is omdat hij dermate in afzondering leefde dat hij niet in staat was enige geografische of andere kennis te vergaren van zijn regio.

Verder dient erop gewezen dat wel degelijk van verzoeker kan worden verwacht dat hij enige informatie kan verschaffen over de steden in Afghanistan die hij zou zijn gepasseerd op zijn vluchtroute. Hoewel kan worden aangenomen dat een dergelijke reis met spanningen en onzekerheden gepaard gaat en rekening houdend met verzoekers jeugdige leeftijd, kan immers nog steeds worden verwacht dat zijn reisweg in zijn geheugen staat gegrift en dat hij dan ook later in staat is om enige minimale informatie te verschaffen over de verschillende steden die hij in zijn eigen beweerde land van herkomst zou zijn gepasseerd, *quod non in casu*. Waar verzoeker voorts stelt dat de vraag naar de steden en provincies die hij kende, voor hem in eerste instantie wil zeggen of hij er geweest is, is opnieuw een blote en gratuite *post factum*-verklaring. Nergens tijdens zijn gehoor merkten verzoeker, zijn raadsman of zijn voogd op dat bepaalde vragen niet of onjuist werden begrepen. Bovendien dient erop gewezen dat de geografische kennis van Belgische jongeren over de Belgische provincies geenszins invloed heeft op de

beoordeling van de kennis die van verzoeker kan worden verwacht met betrekking tot zijn beweerde regio van herkomst. Verder dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht werd opgemerkt dat verzoekers kennis van zijn directe leefomgeving (zowel geografische kennis, als kennis van prominenten en de voedselprijzen, evenals natuurrampen) te wensen overlaat, zodat verzoeker geenszins kan worden gevolgd in zijn kritiek dat geen vragen werden gesteld over het dagelijks leven. Overigens laat verzoeker opnieuw na, in het kader van de devolutieve werking van onderhavig beroep, enig concreet element aan te brengen dat volgens hem onontbeerlijk is teneinde zijn afkomst correct te kunnen inschatten. Gelet op de verregaande impact van de burgeroorlog en de geweldsincidenten in Afghanistan op het dagelijkse leven van de Afghaanse burgers, kan wel degelijk enige kennis hierover van verzoeker worden verwacht indien hij werkelijk tot aan zijn vertrek naar België in Afghanistan heeft verbleven. Het loutere feit dat hij zestien jaar was en in de bergen zou wonen, doet hieraan geenszins afbreuk. Verzoeker toont niet aan dat hij niet door deze oorlog en dit geweld zou zijn beïnvloed. Wat betreft de vragen over de voedselprijzen, dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder komt dan te herhalen wat zijn rol in het huishouden was en dat hij niet instond voor de verkoop van producten of het inkopen van zaken. Hij verklaarde evenwel dat zijn familie meloenen verkocht en graan verbouwde, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker een prijsindicatie kan geven van deze goederen in de periode voor zijn vertrek, *quod non in casu*. Waar hij erop wijst dat hij wel in staat was te omschrijven via welke wegen hij zich in zijn dorp verplaatste, wat de belangrijkste gebouwen zijn en wat de routes zijn in zijn dorp, dient er vooreerst op gewezen dat deze kennis ingestudeerd overkomt, nu verzoekers kennis op andere vlakken dergelijke grote hiaten bevat, zoals blijkt uit de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing. Bovendien dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Tevens dient vastgesteld dat verzoeker stelt dat hij zijn vader heeft gecontacteerd met betrekking tot de betaling van zijn reis naar België, doch hij laat na ook maar enig concreet gegeven hieromtrent in zijn verzoekschrift op te nemen, hetgeen, gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep, geheel onaanvaardbaar is.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dahne Ghori, provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER